

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: MUDr. M. J., „X“**, zastoupeného JUDr. Helenou Tukinskou, advokátkou se sídlem J. V. Sládka 1363/2, Teplice, proti **žalovanému: Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 21.12.2010, č.j. 12302/10-1500-505332,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 21.12.2010, č.j. 12302/10-1500-505332, **se pro nezákonnost z r u š u j e** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je **p o v i n e n zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **11 922,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí původně žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 21.12.2010, č.j. 12302/10-1500-505332, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 21.5.2010, č.j. 123907/10/214912507177, kterým byl žalobci sdělen předpis úroku z prodlení úhrady daňové povinnosti na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2008 ve výši 18 880,- Kč.

Dne 1.1.2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o finanční správě“), kterým byla zrušena všechna finanční ředitelství, včetně Finančního ředitelství v Ústí nad Labem.

Podle ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s ustanoveními § 5 a § 7 písm. a), § 20 odst. 2 zákona o finanční správě se od 1.1.2013 místo původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem stalo žalovaným Odvolací finanční ředitelství.

Žalobce v podané žalobě konstatoval, že na základě daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2001 a 2003 mu byla dodatečně doměřena daň ve výši 505 786,- Kč za zdaňovací období roku 2001 a ve výši 448 711,- Kč za zdaňovací období roku 2003. Splatnost daňových povinností byla dne 10.4.2006. Dne 24.2.2006 podal žalobce žádost o povolení splátek daně z příjmů fyzických osob ve výši 954 497,- Kč. Dne 16.8.2006 vydal správce daně rozhodnutí o povolení splátek č.j. 129769/06/214912/5467. Zároveň bylo dne 15.8.2006 vydáno na návrh žalobce rozhodnutí o zřízení zástavního práva č.j. 174321/06/214940/5547, na žalobcův majetek (budova č.p. 202 se stavební parcelou č. 950/1 v k.ú. Klíše). Žalobce řádně splátky plnil dle povoleného splátkového kalendáře.

Žalobce namítá, že v řízení, které bylo ukončeno řádným vydáním rozhodnutí o povolení splátek daně ze dne 16.8.2006 s pevným splátkovým kalendářem ode dne 10.4.2006, nemůže být ovlivněno Pokynem Ministerstva financí č. D 308 (dále jen „Pokyn“).

Dále nesouhlasí s tvrzením správce daně, že žalobce mohl do žádosti o vydání rozhodnutí o povolení pevného splátkového kalendáře zahrnout rovněž „výši nedoplatku“, o němž neměl v době podání žádosti o splátky povědomí. Žalobce zdůraznil, že ke dni vydání rozhodnutí o povolení splátek, tj. ke dni 16.8.2008, nebyl ze strany správce daně informován o žádné překážce, která by bránila vyhovění jeho žádosti o povolení splátek. Ani při vydávání rozhodnutí o opravě zřejmých omylů týkajícího se předmětného rozhodnutí o povolení splátek ze dne 11.11.2008, č.j. 229588/08/214912/7376, správce daně neshledal žádnou překážku bránící povolení splátek.

Žalobce dále uvádí, že ke dni 15.6.2006 uhradil zálohu na daň z příjmů nesprávně ve výši 33 000,- Kč namísto 37 000,- Kč. Skutečnost, že uhradil na zálohu daně o 4 000,- Kč méně, správce daně měl tedy zohlednit v době vydání rozhodnutí o povolení splátek a měl to zohlednit i v době, kdy rozhodoval rozhodnutím ze dne 6.11.2008, č.j. 229588/08/214912/7376, o opravě zřejmých omylů a nesprávnostech. Nesprávná úhrada zálohy na daň vyplynula až v rámci šetření po žalobcově žádosti o vydání potvrzení bezdlužnosti. Poukázal rovněž na skutečnost, že nebyl vyzván k uhrazení nedoplatku ve výši 4 000,- Kč v souladu s ustanovením § 73 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „daňový řád“). Žalobce důrazně trvá na tom, že splátkový kalendář i následné daňové povinnosti, kromě výše zmíněné zálohy na daň z příjmů, byly z jeho strany řádně plněny a nedošlo tedy z jeho strany k prodlení s úhradou daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2008.

Původní žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

K námitce, že řízení ukončené povolením splátek v srpnu 2006 nemůže být ovlivněno Pokynem vydaným v roce 2007, původní žalovaný uvádí, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nijak nevyplývá, že by řízení bylo tímto Pokynem ovlivněno. Pokyn byl v odůvodnění rozhodnutí zmíněn pro dokreslení situace, kdy před jeho vydáním, tedy před

1.6.2007, nebyla stanovena konkrétní lhůta, ve které by byl správce daně povinen vydat rozhodnutí o povolení splátek.

Dále původní žalovaný zdůraznil, že nemohl sám zahrnout předmětný nedoplatek do povoleného splátkového kalendáře z vlastní iniciativy, neboť v souladu s § 60 daňového řádu je správce daně vázán při rozhodování o povolení splátkového kalendáře návrhem daňového subjektu.

K námitce týkající se neprovedení výzvy žalobce k uhrazení nedoplatku v náhradní lhůtě postupem dle § 73 odst. 1 daňového řádu původní žalovaný uvedl, že zákon neuvádí výslovně žádný okamžik, ve kterém by musel správce daně vyzvat daňového dlužníka k zaplacení daňového nedoplatku. Je pouze na správním uvážení správce daně, kdy tak učiní. Správce daně je pak omezen pouze promlčecí lhůtou v ustanovení § 70 odst. 1 daňového řádu.

K tvrzení, že žalobce řádně a včas plnil splátkový kalendář, původní žalovaný uvádí, že sám žalobce nezpochybňuje existenci nedoplatku. Vznikem nedoplatku došlo k porušení podmínek stanovených v rozhodnutí o povolení splátek, a to podmínky, podle které mají být splátky i všechny daňové povinnosti plněny řádně a včas. Dle původního žalovaného vzhledem k existenci nedoplatku nemohl žalobce plnit řádně ani včas.

Právní zástupkyně žalobce při jednání soudu přednesla žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Zdůraznila, že žalobou napadené rozhodnutí nemůže dle jejího názoru obstát pro jeho zjevnou nezákonnost.

Žalovaný se z jednání soudu řádně písemně omluvil s tím, že souhlasil s jednáním ve věci i bez jeho přítomnosti.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s včetně prekluze. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

K námitce, ve které žalobce namítá nesprávné použití Pokynu, soud uvádí, že tato námitka je zcela nedůvodná, neboť v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je skutečně tento pokyn zmíněn pouze v té souvislosti, že v době vydání rozhodnutí o povolení splátkového kalendáře nebyl pevně stanoven termín, ve kterém musí být o žádosti o povolení splátek rozhodnuto, a tento termín byl stanoven až uvedeným Pokynem. Na samotné rozhodnutí o povolení splátek či na žalobou napadené rozhodnutí tento pokyn správní orgány nijak neaplikovaly.

Dále soud uvádí, že mezi účastníky je nesporné, že žalobce požádal žádostí ze dne 24.3.2006 o povolení splátek dlužné daně z příjmů fyzických osob ve výši 945 497,- Kč. Rozhodnutím správce daně ze dne 16.8.2006 ve znění rozhodnutí ze dne 6.11.2008 bylo

žalobci povoleno zaplatit dlužnou daň ve splátkách. Žalobce již před vydáním předmětného rozhodnutí započal v souladu s navrhovaným splátkovým kalendářem splácet dlužnou daň splátkou provedenou dne 25.4.2006. Rovněž je mezi účastníky nesporné, že žalobce při platbě zálohy na daň z příjmů fyzických osob provedené dne 15.6.2006 uhradil částku ve výši 33 000,- Kč namísto částky 37 000,- Kč. Na tuto nesrovnalost nebyl po celou dobu, kdy žalobce prováděl splácení v souladu s rozhodnutím o povolení splátek správcem daně upozorněn.

Spor mezi účastníky spočívá v posouzení skutečnosti, zda žalobce porušil podmínky stanovené v rozhodnutí o povolení splátek tím, že neuhradil řádně a včas své ostatní daňové povinnosti, či nikoli.

V ustanovení § 60 odst. 1 daňového řádu je uvedeno, že na žádost může správce daně povolit daňovému dlužníkovi posečkání daně nebo její zaplacení ve splátkách, bylo-li by neprodlené zaplacení spojeno pro dlužníka s vážnou újmou nebo není-li z jiných důvodů možné vybrat celý daňový nedoplatek od daňového dlužníka najednou. V odst. 3 citovaného ustanovení je uvedeno, že povolení může být vázáno na podmínky. V odst. 4 citovaného ustanovení je mimo jiné uvedeno, že není-li v rozhodnutí stanoveno jinak, nepočítá se po dobu povoleného posečkání daně nebo splátek daně penále, dodrží-li daňový dlužník stanovené podmínky; uplatňovat současně penále podle § 63 a úrok podle odstavce 6 však není přípustné. V odstavci 6 citovaného ustanovení je uvedeno, že za dobu posečkání daně nebo splátek daně zaplatí daňový dlužník úrok z odložené částky ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Správce daně úrok předepíše za celou dobu posečkání a o výši úroku daňového dlužníka vyrozumí. Tento úrok je splatný do osmi dnů ode dne doručení platebního výměru. Úrok se nepředepíše, činí-li méně než 50 Kč.

Z citovaného zákonného ustanovení vyplývá, že samotné povolení splátek není vždy nutné a na základě zákona spojeno s konkrétními podmínkami, jejichž porušení by znamenalo automatickou ztrátu výhody splátek. Zákon pouze umožňuje správci daně podmínit povolení splátek podmínkami, které musí být specifikovány v samotném rozhodnutí o povolení splátek. V daném konkrétním případě správce daně této zákonné možnosti využil a v rozhodnutí ze dne 16.8.2006 stanovil, že zaplacení dlužné daně ve splátkách je vázáno na následující podmínky:

- splátky budou hrazeny v částkách a termínech stanovených předmětným rozhodnutím,
- přeplatek na jiné dani bude použit na úhradu daně, jejíž zaplacení je tímto rozhodnutím povoleno ve splátkách,
- všechny ostatní daňové povinnosti na dani z příjmů fyzických osob na dalších daních budou plněny včas.

Ze skutečnosti, že se nejedná o podmínky vyplývající přímo ze zákona, ale o podmínky, které správce daně stanovuje až v samotném rozhodnutí o povolení splátek, jednoznačně vyplývá, že tyto podmínky nabývají účinnosti až současně s právní mocí daného rozhodnutí o povolení splátek. Z této skutečnosti tedy plyne, že před právní mocí rozhodnutí opovolení splátek ani nemůže dojít k porušení těchto podmínek.

Správní orgány však trvají na tom, že k porušení výše uvedených podmínek obsažených v rozhodnutí o povolení splátek ze dne 16.8.2006 došlo tím, že žalobce uhradil

zálohu na daň z příjmů fyzických osob dne 15.6.2006 v částce o 4 000,- Kč nižší, než správně měl.

Soud dospěl k závěru, že výše uvedenou nižší platbou na zálohu daně z příjmů fyzických osob žalobce nemohl porušit podmínky obsažené v rozhodnutí o povolení splátek ze dne 16.8.2006, neboť toto rozhodnutí bylo vydáno až více než dva měsíce po uhrazení zálohy na daň v nesprávné výši. Pokud správce daně považoval uhrazení zálohy na daň z příjmů fyzických osob v nesprávné výši za skutečnost, která by byla v rozporu s možností povolit žalobci úhradu dlužné daně ve splátkách, nic mu nebránilo reagovat na danou skutečnost v samotném rozhodnutí o žádosti o povolení splátek a mohl rozhodnout, že se nepovoluje uhradit dlužnou daň ve splátkách. Mezi účastníky není sporu o skutečnosti, že po vydání rozhodnutí o splátkách a nabytí právní moci tohoto rozhodnutí nedošlo ze strany žalobce k žádnému porušení podmínek obsažených v rozhodnutí o povolení splátek.

Dále musí na tomto místě soud zdůraznit, že z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 30.6.2006 byl u žalobce u daně z příjmů fyzických osob evidován přeplatek ve výši 66 000,- Kč, ze kterého byl uhrazen nedoplatek na záloze na dani z příjmů fyzických osob evidovaný u žalobce. Ještě před vydáním rozhodnutí o povolení splátek ze dne 16.8.2006 byla tedy žalobcem neuhrazená částka ve výši 4 000,-Kč na dani z příjmů fyzických osob uhrazena z přeplatku na téže dani.

S ohledem na výše uvedené tedy dospěl soud k závěru, že ze strany žalobce nedošlo k porušení podmínek, za kterých mu bylo povoleno uhrazení dlužné daně ve splátkách. Z uvedeného závěru tedy vyplývá, že správce daně při evidenci žalobcových plateb na daň z příjmů postupoval nesprávně, pokud nepřihlížel při evidenci plateb ke schválenému splátkovému kalendáři, přestože žalobce neporušil podmínky obsažené v tomto rozhodnutí a řádně dlužnou daň splácel a kromě výše uvedené zálohy na daň z příjmů rovněž řádně plnil i své ostatní daňové povinnosti. V postupu správce daně spatřuje soud nezákonnost ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. V důsledku nesprávné evidence plateb byl žalobci nesprávně vyměřen i předmětný úrok z prodlení za zdaňovací období roku 2008.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 11 922,- Kč, která se skládá z částky 2 000,- Kč odpovídající soudnímu poplatku, z částky 4 200,- Kč za dva úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté zástupkyní JUDr. Helenou Tukinskou [převzetí věci a podání žaloby podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradních advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012], z částky 3 100,- Kč za jeden úkon právní pomoci poskytnutý zástupkyní JUDr. Helenou Tukinskou [účast na jednání dne 3.7.2013 podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradních advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013] a z částky 900,- Kč za s tím související tři režijní paušály po 300,- Kč a z částky 1 722,- Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. července 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová